

**EUROPOS SĄJUNGOS
TARYBA**

**Briuselis, 2008 m. balandžio 24 d. (28.04)
(OR. en)**

**8666/1/08
REV 1**

**PESC 464
RELEX 245
CONUN 40
FIN 157
COARM 33
COTER 21**

PRANEŠIMAS DĖL „I“ PUNKTO

Nuo: Patarėjų užsienio santykių klausimais darbo grupės (RELEX darbo grupės)

Kam: Nuolatinių atstovų komitetui (COREPER II)

Ankstesnio

dokumento Nr.: 11679/07 PESC 880 RELEX 551 CONUN 41 COARM 52 COTER 60 COAFR
237 COASI 92 COMAG 25 COMEM 118 COMEP 25 COEST 217 COWEB 127
FIN 348

Dalykas: Ribojančios priemonės (sankcijos)
– Atnaujinta ES geriausia ribojančių priemonių veiksmingo įgyvendinimo
praktika

1. 2007 m. liepos 19 d. Nuolatinių atstovų komitetas susipažino su atnaujintu ES geriausios praktikos dokumentu (dok. 11679/07).
2. ES geriausios praktikos dokumentas nuolat peržiūrimas. Iš dalies pakeitus dokumente pateiktas rekomendacijas, turėtų būti peržiūrėtas ES geriausios praktikos dokumentas.
3. 2008 m. balandžio 9 d. sankcijų sudėties RELEX darbo grupė susitarė dėl dokumento, kuriame pateikiami pirmininkaujančios valstybės narės pasiūlymai dėl ES geriausios praktikos dokumento papildymo tekstu dėl Teismo pateikto „galimybės naudotis ekonominiais ištekliais“ sąvokos, naudojamos teisės aktuose dėl sankcijų, išaiškinimo (žr. dok. 6085/1/08 REV 1).

4. 2008 m. balandžio 21 d. RELEX darbo grupė susitarė, kad turėtų būti atnaujintas ES geriausios praktikos dokumentas siekiant įtraukti aiškinamąją formuluotę, dėl kurios susitarė sankcijų sudėties RELEX darbo grupė.

5. Atsižvelgiant į tai, Nuolatinių atstovų komiteto prašoma susipažinti su priede išdėstytu ES geriausios praktikos dokumentu, kuris atnaujintas įtraukiant pirmiau nurodytą aiškinamąją formuluotę¹.

¹ Žr. 28 ir 49 punktus.

**ES geriausia ribojančių priemonių
veiksmingo įgyvendinimo praktika**

	<u>Puslapis</u>
<u><i>Ivadas</i></u>	4
<u><i>A. Pasirinktos ribojančios priemonės: įvardijimas ir nustatymas</i></u>	6
I. Įvardytų asmenų ar subjektų nustatymas	6
II. Pareiškimai dėl tapatybės nustatymo klaidos	7
III. Išbraukimas iš sąrašo	10
<u><i>B. Įšaldymo priemonės</i></u>	11
<u><i>C. Administracinio lėšų ir ekonominių išteklių iššaldymo sąlygos</i></u>	13
I. Administracinio iššaldymo taikymo sritis	13
II. Ūkio subjektų ir piliečių vaidmuo	15
III. Kompetentingų institucijų naudojimasis informacija	16
IV. Lėšos	17
V. Ekonominiai ištekliai	19
VI. Įvardyti juridiniai asmenys	21
VII. Išimties humanitariniais tikslais	22
VIII. Prašymų dėl išimčių svarstymo gairės	23
<u><i>D. Draudimai, susiję su prekių tiekimu ar paslaugų teikimu</i></u>	25
<u><i>E. Koordinavimas ir bendradarbiavimas</i></u>	26

Ivadas

1. 2003 m. gruodžio 8 d. Taryba priėmė ribojančių priemonių pagal BUSP įgyvendinimo ir įvertinimo gaires². Šiose gairėse siūloma, kad konkreči Bendrijos įstaiga būtų paskirta prižiūrėti šias ribojančias priemones ir vykdyti tolesnę su jomis susijusią veiklą. Todėl 2004 m. vasario 26 d. Nuolatinių atstovų komitetas įgaliojo Patarėjų užsienio santykių klausimais darbo grupę, papildydamas jos esamus įgaliojimus, prižiūrėti ir vertinti ribojančias priemones; ši grupė reguliariai posėdžiaus sankcijų klausimais konkrečios sudėties ir ją prirėikus sustiprins valstybių narių ekspertai. Šios sudėties grupei suteikti įgaliojimai apima ribojančių priemonių veiksmingo įgyvendinimo geriausios praktikos plėtojimą valstybėse narėse.
2. Ketinama nuolat šį dokumentą peržiūrėti, visų pirma siekiant jį papildyti kitų ribojančių priemonių įgyvendinimo geriausia praktika.
3. Geriausia praktika yra laikomos bendro pobūdžio neišsamios *rekomendacijos*, skirtos veiksmingam ribojančių priemonių įgyvendinimui pagal taikomus Bendrijos / Sąjungos ir nacionalinius teisės aktus. Jos nėra teisiškai privalomos ir neturėtų būti suprantamos, kaip rekomenduojančios veiksmus, kurie būtų nesuderinami su taikomais Bendrijos / Sąjungos ar nacionaliniais teisės aktais, įskaitant aktus dėl duomenų apsaugos.
4. Šiuo dokumentu ketinama ne dubliuoti daromą darbą, bet nustatyti pagrindinius sankcijų įgyvendinimo elementus atsižvelgiant į:
 - konkrečią padėtį Europos Sąjungos teisinėje sistemoje,
 - dabartinės sankcijų įgyvendinimo padėties peržiūrą, kurią atlieka sankcijų sudėties *Relex* grupė,
 - svarbą pabrėžti kai kurią jau esančią geriausią praktiką, kuri atspindi dabartinius valstybių narių prioritetus.

² Dokumentas 15579/03, paskutinį kartą atnaujintas dokumentu 15114/05.

A. Pasirinktos ribojančios priemonės: įvardijimas ir nustatymas

I. Įvardytų asmenų ar subjektų nustatymas

5. Siekiant pagerinti administracinių įšaldymo priemonių ir įvažiavimo apribojimų veiksmingumą bei išvengti nereikalingų problemų, kurios atsiranda dėl homonimų ar labai panašių pavardžių („tapatybės nustatymo klaidos“ galimybė), priimant ribojančią priemonę, nustatymo ir paskelbimo metu turėtų būti naudojama kiek įmanoma daugiau nustatymo elementų, įskaitant visų pirma pavardę, vardą, slapyvardį, lytį, gimimo datą ir vietą, tautybę, adresą, identifikacinį ar paso numerį. Į informaciją apie subjektus turėtų būti siekiama įtraukti visų pirma pilną pavadinimą, pagrindinę verslo vietą, buveinės registracijos vietą, registracijos datą ir numerį.
6. Įvardijus (fizinį ar juridinį) asmenį arba subjektą nustatymo elementai turėtų būti nuolat peržiūrimi siekiant juos patikslinti ir praplėsti, įtraukiant visus tuos elementus, kurie galėtų būti naudingi nustatant. Procedūros turėtų būti nustatytos siekiant užtikrinti šią nuolatinę peržiūrą, įtraukiant visus, kurie galėtų dalyvauti nustatant, visų pirma ES misijų vadovus atitinkamoje trečiojoje šalyje, valstybių narių kompetentingas institucijas ir agentūras bei finansines institucijas. Kiekviena pradedanti pirmininkauti valstybė narė galėtų paraginti atitinkamus vietinius ES pirmininkaujančių valstybių narių atstovus peržiūrėti užsienio režimams skirtas priemones ir, jei įmanoma, patikslinti ir (arba) papildyti įvardytų asmenų ar subjektų nustatymo informaciją. Atnaujinti sąrašai su papildoma nustatymo informacija bus priimti pagrindiniame teisės akte numatyta tvarka.
7. Turėtų būti suderintos asmenų ar subjektų pateikimo sąrašuose ir jų nustatymo elementų formos.

II. Pareiškimai dėl tapatybės nustatymo klaidos

8. Jei informaciją apie įvardytą asmenį ar subjektą tesudaro to asmens pavardė / subjekto pavadinimas, gali būti problemiška įvardyti dėl potencialiai ilgo tinkamų asmenų ar subjektų sąrašo. Tai pabrėžia kitų nustatymo elementų būtinumą. Tačiau net suteikus papildomus nustatymo elementus dar gali būti sunku atskirti įvardytus ir neįvardytus asmenis ar subjektus. Gali atsitikti, kad tam tikrais atvejais asmens/subjekto, kuriam nebuvo ketinama taikyti ribojančių priemonių, lėšos bus išaldytos ar asmuo bus pašalintas iš ES valstybių narių teritorijos todėl, kad jo nustatymo elementai sutampa su įvardyto asmens / subjekto nustatymo elementais. Valstybės narės ir Komisija turėtų nustatyti procedūras, užtikrinančias, kad jų išvados dėl pareiškimų, susijusių su įtarimu, kad suklysta nustatant tapatybę, būtų suderintos šiuo požiūriu.

a) Kompetentingų institucijų atliekamas tyrimas

9. Jei asmuo / subjektas, kurių lėšos ar ekonominiai išteklių yra išaldyti, pareiškia, kad jam nebuvo ketinama taikyti ribojančias priemones, jis turi susisiekti su kompetentinga institucija. Jeigu kredito ar finansų įstaiga arba kitas ūkio subjektas domisi, ar vartotojas iš tikrųjų yra įvardytas asmuo / subjektas, jie turėtų naudotis visais turimais šaltiniais vartotojo tapatybei nustatyti. Jeigu jie negali rasti informacijos, ūkio subjektas turėtų informuoti atitinkamos valstybės narės kompetentingas institucijas.
10. Jeigu asmuo, norintis įvažiuoti į ES, pareiškia nesantis įvardytas asmuo pagal ribojančias priemones ir (arba) kai pasienio tarnybos / imigracijos institucijos, pasinaudojusios visais turimais šaltiniais to asmens tapatybei nustatyti, teiraujasi, ar šis asmuo iš tikrųjų yra įvardytas asmuo, pasienio tarnybos / imigracijos institucijos turėtų atitinkamos valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešti apie pareiškimą arba užklausa³.

³ Kai kuriais atvejais imigracijos institucijos yra kompetentingos institucijos.

11. Abiem atvejais kompetentingos institucijos turėtų išnagrinėti pareiškimą arba užklausą⁴.

b) Patvirtinanti išvada dėl tapatybės nustatymo klaidos

12. Kai baigusios tyrimą kompetentingos institucijos padaro išvadą, kad atsižvelgiant į visus atitinkamus faktus ir aplinkybes atitinkamas asmuo / subjektas *nėra* įvardytas asmuo / subjektas, jos turėtų informuoti tą asmenį / subjektą ir (arba) susijusius ūkio subjektus ar pasienio tarnybas / imigracijos institucijas. Tam tikrais atvejais jos turėtų taip pat informuoti kitas valstybes nares ir Komisiją visų pirma atsižvelgdamos į galimybę, kad atitinkamas asmuo / subjektas susidurs su panašiomis problemomis kitose valstybėse narėse.

13. Kai baigusios tyrimą kompetentingos institucijos padaro išvadą, kad atsižvelgiant į visus atitinkamus faktus ir aplinkybes atitinkamas asmuo / subjektas *yra* įvardytas asmuo/subjektas, jos turėtų informuoti atitinkamai tą asmenį / subjektą ir (arba) susijusius ūkio subjektus ar pasienio tarnybas / imigracijos institucijas.

c) Su pareiškimais susijęs netikrumas

(i) Atvejai, susiję su ES savarankiškėmis ribojančiomis priemonėmis

14. Tuo atveju, kai kompetentingos institucijos *negali* nustatyti pareiškimo dėl tapatybės nustatymo klaidos teisingumo ir pareiškimas nėra akivaizdžiai nepagrįstas, valstybės narės ir Komisija, jei tikslinga, turėtų būti informuojamos apie tą pareiškimą ir šis klausimas turėtų būti svarstomas Taryboje, galbūt remiantis kita informacija, kurią turi suteikti atitinkama valstybė narė, pateikusi pasiūlymą įvardyti tą asmenį, ar ES misijos vadovai atitinkamoje trečiojoje šalyje, siekiant nustatyti, ar tai iš tikrųjų yra tapatybės nustatymo klaidos atvejis.

⁴ Įvardijimo pagal JTSTR atvejais kompetentingoms institucijoms gali būti sunku vienoms atlikti tokį tyrimą; tokiais atvejais turėtų būti laikomasi c punkto ii papunktyje nustatytos tvarkos.

(ii) **Atvejai, susiję su ribojančiomis priemonėmis, nustatytomis pagal JT Saugumo Tarybos rezoliucijas**

15. Tuo atveju, kai kompetentingos institucijos *negali* nustatyti pareiškimo dėl tapatybės nustatymo klaidos teisingumo ir pareiškimas nėra akivaizdžiai nepagrįstas, valstybės narės ir Komisija turėtų būti informuojamos apie tą pareiškimą, jei tai tikslinga. Valstybė narė, kuri nagrinėja pareiškimą, arba Komisija turėtų konsultuotis su atitinkama JT Saugumo Tarybos rezoliucija įsteigtu JT sankcijų komitetu ir, jei įmanoma, pasitelkiant tą komitetą, su valstybe, kuri pateikė pasiūlymą dėl įvardijimo. Prireikus klausimas turėtų būti perduotas tam komitetui, kad jis priimtų privalomo pobūdžio išvadą. Valstybėms narėms ir Komisijai turėtų būti pranešta apie šią privalomo pobūdžio išvadą.

d) Teismo išvados

16. Jei valstybės narės teismas ar tribunolas priima sprendimą dėl visų pareiškimų dėl tapatybės nustatymo klaidos, tos valstybės kompetentingos institucijos turėtų pranešti apie šį sprendimą visoms kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.

III. Išbraukimas iš sąrašo

17. Skaidri ir veiksminga išbraukimo iš sąrašo procedūra yra labai svarbi ribojančių priemonių patikimumui ir teisėtumui. Tokia procedūra taip pat galėtų pagerinti sprendimų įtraukti į sąrašą kokybę.

Išbraukimas iš sąrašo galėtų būti taikomas įvairiais atvejais, įskaitant esant įrodymams, kad į sąrašą įtraukta per klaidą, vėliau atitinkamai pasikeitus faktams ⁵, atsiradus daugiau įrodymų, mirus į sąrašą įtrauktam asmeniui ar likvidavus į sąrašą įtrauktą subjektą. Iš esmės išbraukimas iš sąrašo taikomas, kai nebeatitinkama įtraukimo į sąrašą kriterijų.

Nagrinėjant prašymą dėl išbraukimo iš sąrašo turėtų būti atsižvelgiama į visą susijusią informaciją.

Be prašymo dėl išbraukimo iš sąrašo, siekiant išnagrinėti, ar tebesama priežasčių, dėl kurių asmenys ar subjektai turėtų toliau būti sąrašė, reguliariai atliekama peržiūra, kaip numatyta atitinkamame teisės akte, įtraukiant visas valstybes nars.

Rengiant tokią reguliarią peržiūrą, pasiūliusios į sąrašą įtraukti valstybės turėtų būti paklausta, kokios ji laikosi nuomonės dėl to, ar asmuo ar subjektas toliau turėtų būti įvardijami, o visos valstybės narės turėtų apsvarstyti, ar turi papildomos susijusios informacijos. Visi sprendimai išbraukti iš sąrašo turėtų būti kuo greičiau įgyvendinami.

⁵ *Pvz., išbraukimas iš sąrašo galėtų būti taikomas teisėsaugos priemonių atveju, pavyzdžiui, įtraukus asmenis į liudininkų apsaugos programas.*

B. Išaldymo priemonės

Istatymai ir kiti teisės aktai

18. Be Bendrijos priimtų teisės aktų, valstybės narės turėtų nustatyti būtiną teisinę sistemą, įstatymus ir kitus teisės aktus siekiant išaldyti asmenų ir subjektų, kuriems taikomos ribojančios priemonės, įskaitant teroristų ir teroristinių subjektų, lėšas (finansinį turta) ir ekonominius išteklius bei uždrausti, kad tie asmenys ar subjektai galėtų naudotis lėšomis ir ekonominiais ištekliais ar jie būtų naudojami jų naudai, visų pirma taikant administracines išaldymo priemones ir (arba) naudojant lygiaverčio poveikio teisinius arešto aktus. Tai turėtų būti suderinta su atitinkamais FATF standartais, visų pirma su III specialiąja rekomendacija dėl teroristų finansavimo ⁶.
19. Naudodamos tokias priemones, nacionalinės institucijos galėtų nutarti, kad būtų išaldomos visos lėšos (finansinis turtas) ir ekonominiai ištekliai, kurie priklauso atitinkamoje valstybėje narėje esantiems įvardytiems asmenims ar subjektams, yra jų nuosavybė, yra jų kontroliuojami ar turimi, ir kad tai būtų nedelsiant įvykdyta; taip pat galėtų šias priemones taikyti asmenims ir subjektams, kurie kilę iš Europos Sąjungos, joje vykdo pagrindinę veiklą ir įgyvendina savo tikslus. Be to, jos turėtų parengti ribojančių priemonių pagrindą, kol bus priimti sprendimai dėl ES priemonių, įgyvendinančių JT Saugumo Tarybos rezoliucijas ⁷.
20. C skirsnyje nustatyta Bendrijos priemonių įgyvendinimo geriausia praktika, taip pat gali būti pateiktos atitinkamos nacionalinių išaldymo priemonių įgyvendinimo gairės.

Administracinis ir teisminis išaldymas, areštas ir konfiskavimas

21. Apskritai administracinis išaldymas pirmiausia galėtų būti laikomas veiksmu, kuriuo grindžiamas visapusiškas draudimas kompetentingos institucijos įvardytam asmeniui, grupei ar subjektui bet kuriuo būdu naudotis išaldytais lėšomis ir ekonominiais ištekliais bei visais sandoriais.

⁶ FATF standartus sudaro keturiasdešimt rekomendacijų dėl pinigų plovimo ir devynios specialiosios rekomendacijos dėl teroristų finansavimo, kurias galima rasti <http://www.fatf-gafi.org>.

⁷ Žr. Europos bendrijos steigimo sutarties 60 straipsnio 2 dalį.

22. Tačiau teisminis išaldymas⁸ pirmiausia galėtų būti laikomas parengiamuoju veiksmu prieš konfiskaciją, kuris yra baudžiamąjo proceso dalis atitinkamoje valstybėje narėje⁹, arba, prašymų dėl pagalbos baudžiamosiose bylose atveju, kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje. Teisminis arešto aktas gali būti priimtas dėl nuosavybės, kuriai taikomas administracinis išaldymas, ir gali būti paremtas įrodymu, gautu administraciniame procese. Tačiau kitais atvejais teisminis arešto aktas bus priimamas be išankstinio administracinio išaldymo (žr. Pamatinį sprendimą 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto aktų vykdymo Europos Sąjungoje¹⁰).
23. Konkrečiu terorizmo atveju valstybės narės taip pat turėtų imtis būtinų priemonių areštuoti ir (arba) konfiskuoti teroristų turtą. Todėl jos turėtų laiku įgyvendinti Pamatinį sprendimą 2005/212/TVR dėl nutarimų konfiskuoti vykdymo¹¹. Valstybės narės taip pat turėtų įgyvendinti 1999 m. JT Konvenciją dėl kovos su terorizmo finansavimu.

⁸ Kai kurios delegacijos atkreipė dėmesį į nacionalinės teisės aktų terminologinius skirtumus. Pavyzdžiui, pagal vokiečių terminologiją parengiamasis veiksmas prieš konfiskaciją, kuris yra baudžiamąjo proceso dalis, yra „areštas“.

⁹ Teismo išaldymo prevencinė sistema ir turto konfiskavimas taip pat gali būti taikomi ir ne konkrečiais baudžiamųjų bylų atvejais tam tikrose valstybėse narėse.

¹⁰ OL L 196, 2003 8 2, p. 45.

¹¹ OL L 68, 2005 3 15, p. 49.

C. Administracinio lėšų ir ekonominių išteklių išaldymo sąlygos

I. Administracinio išaldymo taikymo sritis

24. Pagal EB reglamentus administracines išaldymo priemonės sudaro:
- įvardytų asmenų ir subjektų lėšų ir ekonominių išteklių išaldymas, bei
 - draudimas šiems asmenims ir subjektams suteikti galimybę naudotis turimomis lėšomis ir ekonominiais ištekliais.
25. Kiekviename reglamente yra apibrėžtos sąvokos „lėšų išaldymas“, „ekonominių išteklių išaldymas“, „lėšos“ ir „ekonominiai ištekliai“, nurodytos išimtys ir priemonių netaikymo atvejai. Kai kurios tam skirtos standartinės formuluotės yra nustatytos ribojančių priemonių pagal BUSP įgyvendinimo ir įvertinimo gairėse ¹².
26. Šiame dokumente sąvoka „išimtis“ susijusi su naudojimu, kuris nėra draudžiamas pagal reglamentus, o sąvoka „netaikymas“ susijusi su naudojimu, kuris yra draudžiamas, išskyrus tuo atveju, kai kompetentinga institucija suteikia leidimą. Šiame dokumente žodžiai „turi“, „privalo“ ir „įpareigojamas“ yra susiję su teisiniais įsipareigojimais, kurie nustatyti reglamentais dėl išaldymo arba kitais tarptautiniais, Bendrijos ar nacionaliniais teisės aktais; žodis „turėtų“ yra susijęs su geriausia praktika; o žodžiai „privalėtų“ ir „privalo“ yra susiję su pasiūlymais, kurie galėtų būti tinkami atsižvelgiant į aplinkybes ir kitus atitinkamus teisės aktus ir procedūras.
27. Administracinės išaldymo priemonės neapima išaldytų lėšų ir ekonominių išteklių nuosavybės pakeitimo. Visi asmenys ar subjektai, vykdantys įsipareigojimus pagal reglamentus, nėra laikomi atsakingais įvardyto asmens ar subjekto atžvilgiu dėl žalos, kurią pastarasis dėl to gali patirti. Joks išaldymą vykdantis asmuo ar subjektas, veikiantis apdairiai ir sąžiningai bei laikydamasis reglamento, negali būti laikomas atsakingu asmens ar subjekto, kuriam taikomos priemonės, atžvilgiu ¹³.

¹² Dokumentas 15114/05.

¹³ Beveik į visus reglamentus yra įtrauktos su tuo susijusios konkrečios nuostatos, išskyrus Reglamentą (EB) Nr. 2488/2000, tęsiantį su S. Milosevic ir jo bendrininkais susijusių lėšų išaldymą, ir Reglamentą (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu.

28. Įsigalioję reglamentai, nustatantys išaldymo priemones, yra viršesni už visas su jais nesuderinamas sutartines priemones. Taigi jeigu reglamentuose nustatyta, kad jie taikomi neatsižvelgiant į iki jų įsigaliojimo sudarytomis sutartimis suteiktas teises ar nustatytas pareigas, tai kliudo užbaigti sutartis, kurios buvo sudarytos iki reglamentų įsigaliojimo, įgyvendinančius veiksmus ¹⁴.
29. Išaldymas taikomas visoms lėšoms ir ekonominiams ištekliams, kurie priklauso įvardytiems asmenis ir subjektams ar yra jų nuosavybė, taip pat toms lėšoms ir ekonominiams ištekliams, kuriuos pastarieji turi ar kontroliuoja. Turėjimas ar kontroliavimas turėtų būti suprantami kaip apimantys visas situacijas, kai nuosavybės teisės neturintis įvardytas asmuo ar subjektas gali teisėtai naudotis lėšomis ar ekonominiais ištekliais, kurie nėra jo nuosavybė, ar juos perduoti be būtinybės turėti išankstinį teisėto savininko leidimą. Įvardytas asmuo laikomas turinčiu ar kontroliuojančiu lėšas ar ekonominius išteklius, *inter alia*, jei:
- a) turi banknotus ar pareiškėjui išduotus skolos sertifikatus,
 - b) savo patalpose turi kilnojamą turtą, kurį valdo bendrai su neįvardytu asmeniu ar subjektu,
 - c) jam buvo suteikti visi ar panašūs įgaliojimai atstovauti savininkui, leidžiantys jam nurodyti pervesti lėšas, kurios nėra jo nuosavybė (pvz., konkrečios banko sąskaitos valdymo tikslais), arba
 - d) jis yra tėvas ar motina arba globėjas, valdantis nepilnamečio banko sąskaitą pagal taikomus nacionalinės teisės aktus.
30. Iš esmės, išaldymas neturėtų būti taikomas lėšoms ir ekonominiams ištekliams, kurie nėra įvardytų asmenų ar subjektų nuosavybė, jiems nepriklauso, nėra jų turimi ar kontroliuojami. Todėl, pavyzdžiui, tai netaikoma įvardyto asmens neįvardyto darbdavio lėšoms ir ekonominiams ištekliams, išskyrus atvejus, kai jie yra įvardyto asmens kontroliuojami ar turimi. Lygiai taip pat tai netaikoma neįvardyto subjekto, turinčio atskirą nuo įvardyto asmens ar subjekto juridinį statusą, lėšoms ir ekonominiams ištekliams, išskyrus atvejus, kai jie yra įvardyto asmens ar subjekto kontroliuojami ar turimi. Tačiau išaldymas vis tiek taikomas praktiškai visoms įvardyto asmens ar subjekto ir neįvardyto asmens ar subjekto bendrai valdomoms lėšoms ir ekonominiams ištekliams.

¹⁴ Žr. Europos Bendrijų Teisingumo Teismo 2007 m. spalio 11 d. sprendimą byloje C-117/06 (*Möllendorf*), 62 dalis.

Neįvardytas asmuo ar subjektas gali vėliau paprašyti leidimo naudotis šiomis lėšomis ir ekonominiais ištekliais, kuriuo bendra nuosavybė gali būti nutraukta ir to asmens daliai gali būti panaikintas įšaldymas.

II. Ūkio subjektų ir piliečių vaidmuo

31. Reglamentai, nustatantys įšaldymo priemones, taikomi, *inter alia*, ES juridiniams asmenims ir kitiems verslą ES vykdančioms ūkio subjektams, įskaitant finansų ir kredito įstaigas, bei ES piliečiams.
32. Teisės aktais dėl kovos su pinigų plovimu ir kitais teisės aktais tam tikroms verslo rūšims ir tam tikrai profesinei veiklai nustatomi tam tikri reikalavimai siekiant patikrinti klientų tapatybę ir neleisti tam tikromis aplinkybėmis sudaryti anoniminius sandorius. Reglamentais, nustatančiais įšaldymo priemones, ūkio subjektams nesukuriamą papildomų prievolių „žinoti, kas yra jų klientai“.
33. Visi asmenys ir subjektai, priklausantys Bendrijos jurisdikcijai, privalo suteikti kompetentingoms institucijoms visą jų turimą informaciją, kuri palengvintų įšaldymo priemonių taikymą. Šią informaciją sudaro išaldytų sąskaitų duomenys (sąskaitos savininkas, numeris, išaldytų lėšų vertė) ir kiti duomenys, kurie gali būti naudingi, pvz., duomenys apie įvardytų asmenų ar subjektų tapatybę ir prireikūs duomenys, susiję su pervedimais į išaldytą sąskaitą pagal finansų ir kredito įstaigoms taikomas konkrečias taisykles, su klientų ar kitų asmenų bandymais suteikti galimybę įvardytiems asmenims ar subjektams naudotis lėšomis ar ekonominiais ištekliais negavus leidimo, taip pat informacija, leidžianti numanyti, kad įšaldymo priemonės yra apeinamos. Jie taip pat privalo bendradarbiauti su kompetentingomis institucijomis tikrinant informaciją. Prireikęs jie taip pat galėtų suteikti duomenis, susijusius su asmenimis ir subjektais, kurių vardai, pavardės ar pavadinimai yra tokie patys kaip įvardytųjų šalių ar labai į juos panašūs.

III. Kompetentingų institucijų naudojimas informacija

34. Reglamentuose numatoma, kad kompetentingos institucijos gali naudotis gaunama informacija tik tais tikslais, kuriais ji buvo suteikta. Šiuos tikslus sudaro priemonių veiksmingo įgyvendinimo ir teisėsaugos užtikrinimas bei, reglamente numatytais atvejais, bendradarbiavimas su atitinkamu JT sankcijų komitetu. Todėl kompetentingoms institucijoms leidžiama dalytis informacija su, *inter alia*:

- Komisija ir kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis,
- teisėsaugos institucijomis, atitinkamais teismais ir tribunolais, kurie atsakingi už reglamentų, nustatančių įšaldymo priemones, ir teisės aktų dėl pinigų plovimo vykdymą,
- kitomis tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo institucijomis,
- kompetentingu JT sankcijų komitetu ir
- kredito ir finansų įstaigomis tiek, kiek tai būtina taikant įšaldymo priemones ar užkertant pinigų plovimo galimybes.

35. Reglamentuose numatoma, kad kompetentingos institucijos ir Komisija turi dalytis tarpusavyje reikalinga informacija.

IV. Lėšos

a) Lėšų, kurios priklauso įvardytam asmeniui ar subjektui, yra jo nuosavybė, yra jo turimos ar yra jo kontroliuojamos, išaldymas

36. Priešingai nei konfiskacija, lėšų išaldymas neturi poveikio atitinkamų lėšų nuosavybei. Asmenys, turintys ar kontroliuojantys lėšas, kurios yra įvardyto asmens ar subjekto nuosavybė (pvz., lėšas perdavus kredito įstaigai kaip įkaitą), neprivalo liautis jas turėję ar kontroliavę arba gauti leidimą toliau jas turėti ar kontroliuoti.
37. Įvardytas asmuo ar kitas šias lėšas turintis ar kontroliuojantis asmuo, siekdamas naudoti lėšas ir jas tvarkyti, įskaitant nuosavybės perdavimą, judėjimą ir pakeitimą, pavyzdžiui, finansinio portfelio valdymą, privalo gauti išankstinį leidimą. Bendra lėšų nuosavybė nepanaikina šio reikalavimo, netgi ir tuo atveju, jeigu pati trečiosios šalies nuosavybė nėra išaldyta reglamentais.
38. Įvardytų asmenų ar subjektų kreditoriai be išankstinio leidimo gali savo finansinius reikalavimus (t. y. reikalavimus, susijusius su finansine nauda) įvardytam asmeniui ar subjektui perduoti bet kuriam neįvardytam asmeniui. Tačiau įvardytas asmuo ar subjektas, siekdamas savo finansinius reikalavimus bet kuriam asmeniui ar subjektui perduoti kitam asmeniui, turi gauti leidimą.
39. Draudžiama pasinaudoti tarpusavio reikalavimų įskaitymo teise įvardytam asmeniui ar subjektui arba neįvardytam asmeniui ar subjektui, kai tai susiję su reikalavimais įvardytam asmeniui ar subjektui, išskyrus atvejus, kai iš anksto gaunamas leidimas.
40. Reglamentais nėra leidžiama konfiskuoti grynujų pinigų ir lėšų, kurias įvardytas asmuo turi su savimi; toks konfiskavimas gali būti tinkamas tam tikromis aplinkybėmis, kurias apibrėžia nacionalinė teisė. Tačiau institucijos privalo užkirsti kelią tų lėšų judėjimui, perdavimui, pakeitimui, naudojimui, pasiekiamumui ar tvarkymui tokiu būdu, kuris uždraustas reglamentais. Jeigu institucijoms žinoma, kad įvardytas asmuo turi su savimi grynujų pinigų ar kitų lėšų, jos gali pasinaudoti esamos teisinės sistemos, pavyzdžiui įstatymų dėl kovos su terorizmu ir dėl pinigų plovimo, suteiktomis galiomis. Valstybės narėms gali būti nustatyta prievolė gerbti įvardytam asmeniui tarptautinės teisės aktais suteiktas privilegijas ir imunitetus, kurie gali apriboti galimus veiksmus ¹⁵.

¹⁵ Pavyzdžiui, įvardytas asmuo vyksta į tarptautinės organizacijos būstinę, todėl jam taikomos atitinkamo susitarimo dėl būstinės konkrečios nuostatos.

b) Galimybė įvardytam asmeniui ar subjektui naudotis lėšomis

41. Paprastai, pagal atitinkamą reglamentą negavus kompetentingos institucijos išankstinio leidimo, draudžiama įvardytam asmeniui ar subjektui suteikti galimybę naudotis lėšomis, pavyzdžiui sumokant už prekes ar paslaugas, dovanojant lėšas, siekiant sugrąžinti anksčiau pagal sutartines priemones turėtas lėšas ar kitaip (taip pat žr. 54–61 dalis, susijusias su išimtimis humanitariniais tikslais).
42. Vis dėlto išaldytos sąskaitos palūkanos ir mokėjimai pagal ankstesnes sutartis, susitarimus ar įsipareigojimus gali būti pridedami prie tos sąskaitos be išankstinio leidimo ¹⁶.
43. Trečioji šalis, prieš pervesdama lėšas įvardytam asmeniui, turi gauti išankstinį leidimą. ES įsikūrusiai finansų ar kredito įstaigai, gavusiai trečiosios šalies į išaldytą sąskaitą pervestas lėšas, leidžiama kredituoti tą sąskaitą tomis lėšomis be išankstinio leidimo. Jeigu asmuo be išankstinio leidimo pervėdė lėšas į išaldytą sąskaitą, tačiau teigia, kad įvyko klaida, jam teks gauti leidimą susigrąžinti lėšas, kad kompetentinga institucija galėtų patikrinti, ar jis teigia tiesą. Tačiau finansų įstaiga, atsitiktinai pervedusi lėšas į išaldytą sąskaitą, gali tai ištaisyti savo apskaitos sistemose neprašydama leidimo.

¹⁶ Reglamentas (EB) Nr. 2488/2000 šiuo klausimu nepateikia paaiškinimo.

V. Ekonominiai ištekliai

a) Ekonominių išteklių, kurie priklauso įvardytam asmeniui ar subjektui, yra jo nuosavybė, yra jo turimi ar yra jo kontroliuojami, išaldymas

44. Ekonominiai ištekliai išaldomi, kad būtų užkirsta galimybė naudotis jais kaip valiutos analogu ar pakaitalu ir apeiti lėšų išaldymą. Todėl kompetentingos institucijos turėtų sutelkti dėmesį į tai, kad asmenims ir subjektams, kuriems taikomos tikslinės priemonės, nebūtų leidžiama gauti finansinės ar ekonominės naudos (pvz., lėšų, prekių ar paslaugų) naudojantis ekonominiais ištekliais. Nepageidaujama ir neketinama užkirsti galimybę naudotis ekonominiais ištekliais asmeninio vartojimo ir naudojimo tikslais.
45. Įvardytam asmeniui reglamentais nėra draudžiama naudotis išaldytais ekonominiais ištekliais asmeniniais tikslais (pvz., gyventi savo name ar važinėti savo automobiliu); tam jam nereikia leidimo. „Ekonominių išteklių“ apibrėžimas neapima turto, kuris tinkamas tik asmeniniam naudojimui ar vartojimui ir todėl įvardytas asmuo negali juo pasinaudoti tam, kad įgytų lėšų, prekių ar paslaugų. Todėl tokiam turtui reglamentai nėra taikomi ir tam, kad įvardytas asmuo galėtų juo naudotis, nėra reikalingas leidimas.
46. Tačiau tokiu atveju, kai išaldytų ekonominių išteklių naudojimas prilygsta ekonominei veiklai, kurią vykdydamas įvardytas asmuo galėtų įgyti lėšų, prekių ar paslaugų (pvz., įvardytas asmuo siekia išnuomoti savo namą ar naudodamasis savo automobiliu teikti taksi paslaugas), išankstinis leidimas yra reikalingas.
47. Išankstinis leidimas reikalingas visais atvejais naudojant ekonominius išteklius tam, kad įvardytas asmuo ar kitas tokias lėšas turintis ar kontroliuojantis asmuo gautų lėšų, prekių ar paslaugų. Bendra ekonominių išteklių nuosavybė nepanaikina šio reikalavimo, netgi ir tuo atveju, jeigu pati trečiosios šalies nuosavybė nėra išaldyta reglamentais.

b) Galimybė naudotis ekonominiais ištekliais

48. Pagal atitinkamą reglamentą negavus kompetentingos institucijos išankstinio leidimo, draudžiama įvardytam asmeniui ar subjektui suteikti galimybę naudotis ekonominiais ištekliais, įskaitant dovanojimą, pardavimą, prekių ir paslaugų mainus ar trečiajai šaliai sugrąžinant jos turimus ar kontroliuojamus ekonominius išteklius įvardytam savininkui. Galimybė naudotis turtu, kuris tinkamas tik asmeniniam naudojimui ar vartojimui ir todėl įvardytas asmuo negali juo pasinaudoti tam, kad įgytų lėšų, prekių ar paslaugų, neprilygsta reglamentuose apibrėžtai „galimybei naudotis ekonominiais ištekliais“ ir todėl suteikiant tokią galimybę nėra reikalingas leidimas (taip pat žr. 54–61 punktus, susijusius su išimtimis humanitariniais tikslais).
49. Teisingumo Teismas išaiškino, kad sąvoka „galimybė naudotis ekonominiais ištekliais“, kuri neapibrėžta reglamentuose, turi plačią reikšmę. Ji nereiškia tam tikros konkrečios teisinės kategorijos, o apima visus veiksmus, kuriuos reikia pagal taikomą nacionalinę teisę atlikti tam, kad asmuo įgytų realią teisę visiškai disponuoti atitinkamais ekonominiais ištekliais. Draudimas naudotis ekonominiais ištekliais taikomas bet kokiam ekonominių išteklių suteikimui, neatsižvelgiant į atlygį. Todėl faktas, kad galimybė naudotis ekonominiais ištekliais suteikiama už atlygį, kuris gali būti laikomas pakankamu, yra nereikšmingas¹⁷.
50. Taikant išaldymo priemones nereikalaujama, kad asmenys, turintys ar kontroliuojantys ekonominius išteklius, kurie yra įvardyto asmens ar subjekto nuosavybė (pvz., jeigu pasirašyta kilnojamojo turto nuomos sutartis ar kilnojamosios prekės buvo perduotos kaip įkaitas), grąžintų tokius ekonominius išteklius jų savininkui; siekiant toliau turėti ir kontroliuoti tokius ekonominius išteklius nereikalingas leidimas. Vis dėlto, kadangi tokie ekonominiai ištekliai yra išaldyti, reikalingas išankstinis leidimas dėl su jais susijusių naujų sutartinių priemonių ir dėl jų tvarkymo.
51. Reglamentais nėra draudžiamas vietinis komunalinių paslaugų, pavyzdžiui, elektros energijos, vandens ar telefono paslaugų, teikimas, kadangi jos yra vartojamojo pobūdžio ir joms praktiškai nebūdingas apyvartumas.

¹⁷ Žr. Europos Bendrijų Teisingumo Teismo 2007 m. spalio 11 d. sprendimą byloje C-117/06 (*Möllendorf*), 51, 56, 58 ir 59 dalys.

VI. Įvardyti juridiniai asmenys

52. Kai juridinis asmuo įvardijamas ir jam turi būti taikomos išaldymo priemonės, nėra draudžiama jam toliau egzistuoti kaip juridiniam asmeniui. Verslo įmonės atveju jos lėšų išaldymas paveiks jos funkcionavimą ir turės tiesioginių padarinių trečiosioms šalims, pavyzdžiui, darbuotojams, kreditoriams ir kitiems, kurie galbūt niekaip nėra susiję su tuo, dėl ko subjektas buvo įtrauktas į sąrašą. Su tokiu subjektu vykdant verslo veiklą iš esmės jam bus suteikiama galimybė naudotis lėšomis ar ekonominiais ištekliais arba pakis jo lėšų ar ekonominių išteklių forma, o tai abiem atvejais yra draudžiama ir reikalaujama gauti išankstinę kompetentingų institucijų leidimą.
53. Jeigu įvardyto juridinio asmens veikla turi būti tęsiama, siekiant užkirsti kelią tuo piktnaudžiauti ir finansuoti teroristinę veiklą, turi būti nustatytos atitinkamos sąlygos, kurias dar reikia parengti. Šios sąlygos gali apimti priemones, užtikrinančias, kad subjektas būtų valdomas tokiu būdu, kuris nepažeistų lėšų ir ekonominių išteklių išaldymo bei draudimo suteikti galimybę naudotis lėšomis ir ekonominiais ištekliais¹⁸. Valstybės narės gali toliau nagrinėti, kaip tai praktiškai įgyvendinti. Kad galėtų vėl laisvai be apribojimų funkcionuoti, subjektas turi būti išbrauktas iš sąrašo.

¹⁸ Žr. Analitinės paramos ir sankcijų stebėsenos grupės ketvirtos ataskaitos 59 dalį. Dok. S/2006/154.

VII. Išimties humanitariniais tikslais

54. Šis skirsnis yra susijęs tik su šios vadinamosios išimties humanitariniais tikslais, kurios dėka turėtų būti užtikrinamas įvardyto asmens pagrindinių poreikių patenkinimas, taikymu; jame nėra aptariamos kitos išimties (pvz., dėl teisinių išlaidų ar ypatingų išlaidų) ¹⁹.
55. Visapusiškai laikydamasi reglamentų, kompetentinga institucija, suteikdama išimtis tam, kad būtų patenkinti pagrindiniai poreikiai, kartu atsižvelgia ir į pagrindines teises.
56. Įšaldymo priemonės nepažeidžia įvardyto asmens laisvės dirbti. Tačiau reikalinga gauti leidimą siekiant gauti užmokestį už tą darbą. Kompetentinga institucija turėtų atlikti atitinkamą tyrimą (pvz. gauti patvirtinimą dėl įsidarbinimo) ir įtraukti atitinkamas sąlygas, kad būtų išvengta priemonių apėjimo. Paprastai siekiant gauti leidimą tokiomis sąlygomis turėtų būti reikalaujama pervesti užmokestį į įšaldytą sąskaitą. Turėtų būti gautas aiškus leidimas siekiant užmokestį gauti grynaisiais pinigais. Leidimais taip pat turėtų būti leidžiama atlikti įprastus atskaitymus, susijusius su socialiniu draudimu ir mokesčiais. Leidimais taip pat turi būti leidžiama įvardytam asmeniui pasinaudoti socialinėmis išmokomis.

¹⁹ Reglamente (EB) Nr. 1210/2003 dėl tam tikrų konkrečių ekonominių ir finansinių santykių su Iraku apribojimo nėra numatoma tokių išimčių.

VIII. Prašymų dėl išimčių svarstymo gairės

57. Įvardyti asmenys ir subjektai gali prašyti leidimo pasinaudoti savo išaldytomis lėšomis ar ekonominiais ištekliais, pavyzdžiui, kreditoriaus reikalavimams patenkinti. Tačiau įvardyti asmenys ir subjektai, nepatenkinę tokių reikalavimų, negali to pagrįsti išaldymo priemonėmis, jeigu jie neprašė leidimo.
58. Suinteresuotosios šalys taip pat gali prašyti leidimo dėl galimybės naudotis išaldytomis lėšomis ar ekonominiais ištekliais laikantis nacionalinių procedūrų. Įvardytas asmuo turėtų būti kuo plačiau informuojamas apie tokius prašymus. Leidimo suteikimo tvarka nepanaikina poreikio atlikti įprastas procedūras siekiant nustatyti reikalavimų įvardytam asmeniui ar subjektui galiojimą²⁰; leidimas nesuteikia nuosavybės teisės. Svarstydamos tokius prašymus kompetentingos institucijos turėtų, *inter alia*, atsižvelgti į kreditoriaus ir įvardyto asmens ar subjekto pateiktus įrodymus, kad egzistuoja teisiniai (sutartiniai ar įstatymų numatyti) įsipareigojimai suteikti lėšas ar ekonominius išteklius, ir apsvarstyti, ar esama priemonių apėjimo pavojaus (pvz., kreditoriaus ryšiai su įvardytu asmeniu ar subjektu kelia įtarimų).
59. Asmuo ar subjektas, kuris pageidauja suteikti įvardytam asmeniui ar subjektui galimybę naudotis lėšomis ar ekonominiais ištekliais, turi prašyti leidimo. Svarstydamos tokius prašymus kompetentingos institucijos turėtų, *inter alia*, atsižvelgti į įrodymus, pateiktus prašymui pagrįsti, ir į tai, ar prašytojo ir įvardyto asmens ar subjekto ryšiai nesukuria galimybės, kad jie abu veiks išvien siekdami apeiti išaldymo priemones.
60. Svarstydamos prašymus dėl leidimo naudotis išaldytomis lėšomis ar ekonominiais ištekliais ar suteikti galimybę naudotis išaldytomis lėšomis ar ekonominiais ištekliais, kompetentingos institucijos turėtų atlikti visus, jų nuomone, tomis aplinkybėmis reikalingus tolesnius tyrimus, įskaitant ir galimą konsultavimąsi su suinteresuotomis valstybėmis narėmis. Kompetentingos institucijos taip pat turėtų apsvarstyti sąlygas ir apsaugos priemones tam, kad būtų išvengta lėšų ar ekonominių išteklių, kuriais leista naudotis, panaudojimo tikslais, nesuderinamais su išimties tikslais. Todėl, pavyzdžiui, tiesioginiai banko pervedimai gali būti tinkamesni nei mokėjimai grynaisiais pinigais.

²⁰ t. y. tą daro nacionalinis teismas ar kita kompetentinga įstaiga.

Suteikiant leidimą, prireikus turėtų būti svarstomos ir atitinkamos sąlygos ar apribojimai (pvz., dėl to, kokių lėšų ar ekonominių išteklių kiekiu ar kokia jų perpardavimo vertės dalimi gali būti leista pasinaudoti kiekvieną mėnesį) atsižvelgiant į reglamentuose pateiktus kriterijus. Visi leidimai turėtų būti išduodami raštu ir prieš naudojantis atitinkamomis lėšomis ar ekonominiais ištekliais ar suteikiant galimybę jais naudotis.

61. Reglamentais kompetentingoms institucijoms nustatoma prievolė pranešti prašymą pateikusiam asmeniui ir kitoms valstybėms narėms apie tai, ar prašymas buvo patenkintas²¹. Taip dalijantis informacija valstybės narės gali koordinuoti veiklą suteikiant išimtis tokiais atvejais, kai įvardytas asmuo turi įšaldytų lėšų ar ekonominių išteklių daugiau nei vienoje valstybėje narėje.

²¹ Reglamente (EB) Nr. 2580/2001 taip pat reikalaujama suteikti šią informaciją visiems asmenims, organams ar subjektams, kurie žinomi kaip tiesiogiai susiję. Tokia gali būti geriausia praktika, net jeigu to reglamentais ir nereikalaujama.

D. Draudimai, susiję su prekių tiekimu ar paslaugų teikimu

62. Atsižvelgiant į draudimus, susijusius su prekių tiekimu ar paslaugų teikimu, „X šalyje arba jeigu jos skirtos naudoti X šalyje“²² gali būti suprantama taip: „X šalyje arba jeigu jos skirtos naudoti X šalyje, arba galutiniams vartotojams X šalyje pasinaudojant trečiosiomis šalimis (pavyzdžiui, priedangos bendrovėmis) kitose šalyse“.

²² Žr., pavyzdžiui, Tarybos reglamento (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui 2 ir 5 straipsnius (OL L 103, 2007 4 20).

E. Koordinavimas ir bendradarbiavimas

63. Valstybės narės turėtų užtikrinti sankcijų ar kovos su terorizmo finansavimu srityje kompetentingų atitinkamų vyriausybės agentūrų, organų ir tarnybų, pavyzdžiui ministerijų, finansinės žvalgybos padalinių, finansinės priežiūros organų, žvalgybos ir saugumo tarnybų, teisminių institucijų, prokuratūros ir kitų teisėsaugos organų veiksmingo nacionalinio koordinavimo ir bendravimo mechanizmus.
64. Bendradarbiavimas turėtų padėti žvalgybai kuo operatyviau dirbti, o kitiems susijusiems dalyviams – toliau nagrinėti jos pateiktą informaciją. Be to, tyrimai turėtų būti sutelkti, jei įmanoma, tam, kad būtų nustatytos didelės rizikos situacijos. Toks *žvalgyba grindžiamas ir rizikos vertinimu paremtas požiūris* galėtų padidinti veiksmingumą.
65. Valstybės narės prireikus taip pat turėtų keistis informacija, *inter alia*, su kitomis valstybėmis narėmis, Komisija, Europolu, Eurojustu, FATF (Finansinių veiksmų darbo grupė), JT Saugumo Tarybos įsteigtais sankcijų komitetais (įskaitant komitetą, įsteigtą pagal Rezoliuciją 1267 (1999) dėl Al-Qaida ir Talibano) ir JTST kovos su terorizmu komitetu.
66. Koordinavimo ir keitimosi informacija procedūros turėtų būti nustatytos tokiu būdu, kuris užtikrintų, kad informacija, kuria galėtų būti remiamasi siūlant į sąrašą ar iš jo išbraukti, būtų perduota be nereikalingo delsimo. Tokios procedūros turėtų būti nustatytos nacionaliniu lygiu valstybėse narėse, taip pat tarpvalstybiniu lygiu ir prireikus tarp ES, trečiųjų šalių, JT ir kitų atitinkamų tarptautinių organizacijų“.

Ekspertų grupės

67. Kovodamos su teroristų finansavimu, valstybės narės galėtų apsvarstyti galimybę įsteigti specialias ekspertų grupes, kurias sudarytų priežiūros institucijos, teisėsaugos agentūros ir kiti atitinkami dalyviai. Tokios ekspertų grupės galėtų atlikti atitinkamų terorizmo finansavimo aspektų ir teroristų finansavimo modelių išsamią bendrąją analizę tam, kad kova su teroristų finansavimu taptų veiksmingesnė ir efektyvesnė.

Galėtų būti nagrinėjamas piktnaudžiavimas ne pelno organizacijomis ir naudojimas priedangos organizacijomis ar alternatyviomis pinigų perlaidų sistemomis. Tai atitinka atitinkamai VIII ir VI FATF specialiąsias rekomendacijas. Valstybės narės palaiapsniui sieks sukurti procedūras, skirtas dalytis tokių ekspertų grupių tyrimų rezultatais tarpusavyje ir su kitais atitinkamais partneriais.

Finansinių sąskaitų analizė

68. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad atitinkamos agentūros ar tarnybos analizuotų finansinius sandorius, susijusius su įvardytų asmenų, grupių ar subjektų sąskaitomis. Apie šios analizės rezultatus turėtų būti pranešta, kiek tai įmanoma teisiniu požiūriu, kitoms valstybėms, tarptautinėms organizacijoms ir atitinkamoms ES institucijoms, pavyzdžiui, Europolui, kovojančioms su teroristų finansavimu. Valstybės narės turėtų sukurti procedūras šiam tikslui.

Sąveika ir dialogas dėl išaldymo priemonių su finansų sektoriumi

69. Valstybės narės turėtų vystyti struktūrinį dialogą ir bendradarbiauti su jų jurisdikcijai priklausančiomis atitinkamomis privačiomis organizacijomis, pavyzdžiui, su kredito ar finansų institucijomis, išaldymo priemonių srityje tam, kad būtų užtikrintas efektyvus įgyvendinimas, optimizuotas ribojančių priemonių instrumentas, ir siekti kiek įmanoma palengvinti šioms organizacijoms tenkančią administracinę naštą.
70. Komisija ir prireikus Taryba taip pat ves dialogą ES lygiu su atitinkamomis finansų organizacijomis ne tik įgyvendinimo, bet ir teisiniais klausimais. Teroristų finansavimo atvejais valstybės narės taip pat dės pastangas, kad finansų sektoriui būtų laiku suteikti atitinkami, jei įmanoma, ir žvalgybinio pobūdžio duomenys, taip pat suteikta naujausia informacija apie teroristų finansavimo modelius.

71. Valstybės narės galėtų apsvarstyti, kokiais kanalais suteikti gaires ir patarimus finansų reguliavimo institucijoms, taip pat kreditų ir finansų institucijoms.

Informacijos apie įšaldymo priemones paskleidimas kitiems asmenims

72. Valstybės narės turėtų pranešti ne finansų sektoriuje veikiančių ūkio subjektų organizacijoms ir visuomenei apie tai, kad esama finansinių ribojančių priemonių, visų pirma siekiant uždrausti suteikti galimybę įvardytiesiems naudotis lėšomis ir ekonominiais ištekliais, ir išaiškinti šių priemonių taikymo būdus.

Taikymo instrumentai

73. Komisija ir toliau turėtų užtikrinti, kad visuomenė (visų pirma kredito ir finansų institucijos) turėtų prieigą prie „elektroninio suvestinio asmenų ir subjektų, kuriems taikomos finansinės sankcijos, sąrašo (e-CTFSL)“, kurį sudarė Komisija ir Europos kredito sektorius.

74. Komisija turėtų užtikrinti, kad sąrašas nuolat būtų atnaujinamas.

75. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad visuomenei (visų pirma kredito ir finansų institucijoms bei kitiems susijusiems ūkio subjektams) būtų prieinama aktuali informacija, susijusi su nacionalinėmis priemonėmis, įskaitant įvardijimus ir teismo nutarimus, pavyzdžiui, susijusius su vadinamaisiais vidaus teroristais.

Įvertinimas

76. Svarbu įvertinti ES ribojančių priemonių veiksmingumą; vertinant turėtų būti atsižvelgta į, pavyzdžiui, valstybių narių, Komisijos, ES misijų vadovų, muitinių, privataus sektoriaus, JT ir kitų susijusių institucijų nuomonę.

77. Valstybės narės turėtų dėti pastangas, kad būtų sukurtos visų pirma nacionalinių veiksmų kovojant su terorizmo finansavimu veiksmingumo įvertinimo nacionalinės procedūros, atsižvelgiant, *inter alia*, į dialogo su privačiu sektoriumi rezultatus.
78. Tokio įvertinimo rezultatais prireikus turėtų būti keičiamasi sankcijų sudėties RELEX darbo grupės posėdžiuose ²³.

²³ Žr. taip pat Ribojančių priemonių įgyvendinimo ir įvertinimo gairių 34 punktą.